

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2005. gada 22. septembrī *

Lieta T-101/03

Suproco NV, Kirasao [*Curaçao*] (Nīderlandes Antiļas), ko pārstāv M. Slotbūms [*M. Slotboom*] un N. J. Helders [*N. J. Helder*], advokāti,

prasītājs,

ko atbalsta

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv H. Sevenstere [*H. Sevenster*], pārstāve,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv T. van Reins [*T. van Rijn*] un K. Lūiss [*X. Lewis*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

ko atbalsta

Eiropas Savienības Padome, ko sākotnēji pārstāvēja G. Hauttains [*G. Houttuin*] un M. Bišops [*M. Bishop*], pēc tam — G. Hautains un D. Kanga Fano [*D. Canga Fano*], pārstāvji,

un

Spānijas Karaliste, ko pārstāv N. Diasa Abada [*N. Díaz Abad*], *abogado del Estado*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā,

par lūgumu atcelt Komisijas 2003. gada 10. janvāra Lēmumu 2003/34/EK par atteikumu piešķirt atkāpi no Padomes Lēmuma 2001/822/EK attiecībā uz izcelsmes noteikumiem, kas piemērojami cukuram no Nīderlandes Antiļām (OV L 11, 50. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

sekretārs J. Plingers [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 25. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 Sabiedrība *Suproco NV*, Kirasao (Nīderlandes Antiļas), ir uzņēmums, kas nodarbojas ar nerafinēta cukurniedru cukura pārstrādi beramajā cukurā un cukura gabaliņos.
- 2 Sākot no 1995. gada, proti, tā izveidošanas dienas, *Suproco* pārstrādāja cukurniedru cukuru, kas ievests galvenokārt no Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm (ĀKK) un papildus arī no Eiropas Kopienas. Tā kā uz galaproduktiem attiecās tā sauktais "kumulatīvo izcelsmju" režīms, tika uzskatīts, ka šo produktu izcelsme ir aizjūras zemēs un teritorijās (AZT), un tādējādi tos varēja eksportēt Kopienā, nemaksājot muitas nodokli.
- 3 Ņemot vērā grūtības, kas ir saistītas ar izejvielu piegādi, kā arī ar aizsardzības pasākumu īstenošanu Kopienā it īpaši attiecībā uz cukuru ar ĀKK un AZT kumulatīvu izcelsmi, *Suproco* cukuru sāka pārdot, pamatojoties uz tā saukto "30/70" režīmu, kas sākotnēji bija paredzēts Padomes 1991. gada 25. jūlija Lēmuma 91/482/EEK par aizjūras zemju un teritoriju piesaistīšanu Eiropas Kopienai (OV L 263,

1. lpp.) II pielikuma 2. papildpielikumā. Atbilstoši šim režīmam par cukura izcelsmes vietu varēja atzīt AZT ar noteikumu, ka izmantotā cukurniedru vai cukurbiešu cukura un ķīmiski tīras saharozes vērtība neatkarīgi no to izcelsmes vietas nepārsniedz 30 % no produkta rūpnīcas cenas. Atbilstoši šim režīmam prasītājs krāsoja un aromatizēja no Kolumbijas ievesto cukuru, izmantojot melasi.

4 III pielikuma 5. panta 1. punkta g) apakšpunktā Padomes 2001. gada 27. novembra Lēmumā 2001/822/EK par aizjūras zemju un teritoriju piesaistīšanu Eiropas Kopienai (OV L 314, 1. lpp., turpmāk tekstā — “AZT lēmums”) ir precizēts, ka “darbības, kas izpaužas kā krāsvielu pievienošana cukuram vai cukura gabaliņu veidošana,” ir ražošanas darbība vai pārstrāde, ar kuru nepietiek, lai produktam piešķirtu konkrētu izcelsmi.

5 Šajos apstākļos Nīderlandes Karaliste 2002. gada 20. februārī iesniedza Komisijai pieteikumu par atkāpi, pamatojoties uz AZT lēmuma III pielikuma 37. pantu. Tā lūdza piešķirt atkāpi, lai *Suproco* ik gadu varētu ievest 3000 tonnas cukura, nemaksājot muitas nodokli, atbilstoši ikgadējai 28 000 tonnu ĀKK/AZT/EK kumulatīvās izcelsmes cukura kvotai, kā tas ir paredzēts AZT lēmuma III pielikuma 6. panta 4. punktā.

6 2002. gada 13. maija vēstulē, kurā tika sniegtas atbildes uz Komisijas uzdotajiem jautājumiem un izteikti apsvērumi par pirmajām diskusijām Muitas kodeksa komitejā, Nīderlandes Karaliste norādīja, ka tā atsauc savu pieteikumu līdz jauna rīkojuma izdošanai, lai varētu veikt papildu izpēti par iespējām prasītājam piegādāt ĀKK cukuru.

- 7 2002. gada 4. oktobrī pēc papildu izpētes Nīderlandes Karaliste nosūtīja Komisijai vēstuli, lai “atjaunotu” pieteikumu par atkāpi.
- 8 2003. gada 10. janvārī Komisija pieņēma Lēmumu 2003/34/EK par atteikumu piešķirt atkāpi no Padomes Lēmuma 2001/822/EK attiecībā uz izcelsmes noteikumiem, kas ir piemērojami cukuram, kurš ievests no Nīderlandes Antiļām (OV L 11, 50. lpp., turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”).

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 9 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 14. martā, prasītājs cēla šo prasību.
- 10 Ar Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2003. gada 18. septembra rīkojumu Padomei un Spānijas Karalistei tika dota atļauja iestāties lietā, atbalstot atbildētājas prasījumus, un Nīderlandes Karalistei tika dota atļauja iestāties lietā, atbalstot prasītāja prasījumus. Prasītājs atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 2. punktam lūdza, lai daži konfidenciāli dokumenti, kas iekļauti replikā, netiktu izsniegti personām, kas iestājušās lietā. Tā iesniedza vienu sava replikas raksta nekonfidenciālu versiju, un personām, kas iestājušās lietā, tika izsniegta tikai šī procesuālo dokumentu nekonfidenciālā versija. Personas, kas iestājušās lietā, šajā sakarā neizvirzīja nekādus iebildumus un savu procesuālo rakstu iesniedza termiņā, kas tām šajā nolūkā noteikts.

- 11 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (piektā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu. Procesa organizatorisko pasākumu veikšanas gaitā *Suproco*, Komisijai un Nīderlandes Karalistei tika lūgts iesniegt konkrētus dokumentus.

- 12 Tika uzklausti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa tiem uzdeva 2004. gada 25. novembra atklātajā tiesas sēdē. Komisija tika uzaicināta rakstveidā atbildēt uz papildu jautājumu, ko tā izdarīja attiecīgajā termiņā. *Suproco* iesniedza savus apsvērumus par Komisijas sniegto atbildi un iesniedza savu apsvērumu nekonfidenciālu versiju. Personām, kas iestājušās lietā, tika izsniegta tikai šī *Suproco* apsvērumu nekonfidenciālā versija. Personas, kas iestājušās lietā, šajā sakarā neiesniedza nevienu iebildumu. Mutvārdu process tika pabeigts 2005. gada 25. janvārī.

- 13 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
 - prasības pieteikumu atzīt par pamatotu;

 - atcelt Apstrīdēto lēmumu;

 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 14 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
 - prasību noraidīt kā nepamatotu;

 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 Padome lūdz Pirmās instances tiesu apmierināt Komisijas prasījumus.

16 Spānijas Karaliste lūdz Pirmās instances tiesu:

— atzīt par nepieņemamu iebildi par nepieņemamību, kas izvirzīta saistībā ar AZT lēmuma III pielikuma 5. panta 1. punkta g) apakšpunktu, un — pakārtoti — to noraidīt;

— noraidīt par Apstrīdēto lēmumu iesniegto prasību;

— piespriest *Suproco* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Nīderlandes Karaliste lūdz Pirmās instances tiesu atcelt Apstrīdēto lēmumu.

Juridiskais pamatojums

18 Savas prasības pamatojumam *Suproco* norāda trīs pamatus. Pirmais pamats, kas ir norādīts kā galvenais pamats, balstās uz iebildi par nepieņemamību, kura ir izteikta saistībā ar AZT lēmuma III pielikuma 5. panta 1. punkta g) apakšpunktu. Otrais

pamats, kas izvirzīts pakārtoti pirmajam pamatam, attiecas uz Komisijas kompetences neesamību. Trešais pamats, kas izvirzīts pakārtoti otrajam pamatam, balstās uz AZT lēmuma III pielikuma 37. panta pārkāpumu, kā arī uz kļūdainu faktisko apstākļu novērtējumu.

- 19 Sākumā ir jāsecina, ka Apstrīdētais lēmums ir lēmums, kas ir minēts EKL 249. panta ceturtajā daļā, un ka tajā ir jānorāda pamatojums saskaņā ar EKL 253. pantu. Pamatojuma neesamība vai nepietiekams pamatojums ir uzskatāms par būtisku formas prasību pārkāpumu, un tas ir sabiedriskās kārtības jautājums, kas Kopienų tiesai ir jāizskata pēc savas ierosmes (Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P Komisija/Sytraval un *Brink'sFrance*, *Recueil*, I-1719. lpp., 67. punkts, un Pirmās instances tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedums apvienotajās lietās T-12/99 un T-63/99 *UK Coal/Komisija*, *Recueil*, II-2153. lpp., 199. punkts).
- 20 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojumam, kas ir jānorāda atbilstoši EKL 253. pantam, ir jāatbilst attiecīgā tiesību akta jēgai un tam skaidri un nepārprotami ir jāatspoguļo tās iestādes argumentācija, kas pieņēmusi attiecīgo tiesību aktu, lai ieinteresētās personas varētu iepazīties ar pieņemtā pasākuma pamatojumu un kompetentā tiesa varētu īstenot savu kontroli. Prasība norādīt pamatojumu ir jānovērtē, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, it īpaši attiecīgā tiesību akta saturu, norādītā pamatojuma būtību un lēmuma adresātu vai citu personu, kuras tiesību akts skar tieši un individuāli, ieinteresētību saņemt paskaidrojumus. Netiek izvirzīta prasība, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesību apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst EKL 253. pantā noteiktajām prasībām, ir jānovērtē ne tikai saistībā ar tā formulējumu, bet arī saistībā ar situāciju, kādā tas pieņemts, kā arī saistībā ar visām tiesību normām, kas regulē konkrēto jomu (ši sprieduma 19. punktā minētais spriedums lietā Komisija/Sytraval un *Brink'sFrance*, 63. punkts; 2003. gada 30. septembra spriedums lietā C-301/96 Vācija/Komisija, *Recueil*, I-9919. lpp., 87. punkts, un 2004. gada 22. jūnija sprieduma lietā C-42/01 Portugāle/Komisija, Krājums, I-6079. lpp., 66. punkts).
- 21 Šajā gadījumā pirmkārt ir jānorāda, ka pieteikums par atkāpi, ko Nīderlandes Karaliste ir iesniegusi atbilstoši AZT lēmuma III pielikuma 37. pantam, bija

pamatots ar vairākiem tādiem faktiem un ekonomikas datiem, kas tika darīti zināmi Komisijai. Nīderlandes Karaliste aizpildīja AZT lēmuma III pielikuma 7. papildinājumā iekļauto un AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 2. punktā paredzēto veidlapu. Šajā Nīderlandes iestāžu aizpildītajā veidlapā bija iekļauta informācija par ražošanas izmaksām un pievienoto vērtību, kas radusies, izmantojot no Kolumbijas ievestas izejvielas. Jāuzsver, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā nav norādījusi to, ka Nīderlandes Karalistes sniegtie dati bijuši nepilnīgi. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka tās rīcībā bija visi dokumenti, kas ir nepieciešami saskaņā ar AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 2. punktu.

22 Otrkārt, ir jānorāda, ka Nīderlandes Karaliste kā atkāpes pieprasītāja un *Suproco* (ieguvēja atkāpes piešķiršanas gadījumā), ja tā tiktu piešķirta, bija ieinteresētas saņemt Komisijas paskaidrojumus.

23 Treškārt, ir jānorāda — noraidot Nīderlandes Karalistes iesniegto pieteikumu par atkāpi, Apstrīdētais lēmums balstās uz AZT lēmuma III pielikuma 37. pantu un it īpaši uz šī panta 4. un 7. punktu, kas ir minēts, attiecīgi, Apstrīdētā lēmuma 1. un 8. apsvērumā.

24 Saskaņā ar AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 4. punktu vienmēr ir jāpārbauda, vai noteikumi jautājumā par kumulatīvu izcelsmi neļauj atrisināt problēmu. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja noteikums jautājumā par kumulatīvu izcelsmi ļauj atrisināt problēmu, Komisijai ir tiesības noraidīt pieteikumu par atkāpi.

- 25 AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 7. punktā ir noteikts, ka, “neietekmējot 1.–6. punktu, atkāpi piešķir tad, ja attiecīgajā AZT izmantoto citas izcelsmes produktu pievienotā vērtība ir vismaz 45 % no galaprodukta vērtības, ar nosacījumu, ka atkāpe neradīs būtisku kaitējumu Kopienas vai vienas vai vairāku dalībvalstu tautsaimniecības nozarei”. Frāzes “neietekmējot” izmantošana nozīmē to, ka šajā 7. punktā iekļautais noteikums ļauj pilnībā piemērot arī AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 1.–6. punktu. Pat AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 7. punktā minētajā gadījumā Komisijai saskaņā ar šī paša pielikuma 37. panta 4. punktu ir jānoskaidro, vai noteikumi jautājumā par kumulatīvu izcelsmi ļauj atrisināt konkrēto problēmu. Ja tie ļauj atrisināt problēmu, kā tas norādīts iepriekš šajā spriedumā, Komisijai ir tiesības noraidīt pieteikumu par atkāpi. Jebkurā gadījumā, ja Komisija izlemj piemērot AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 7. punktu vai to nepiemērot, tās lēmumā ir jānorāda pietiekami skaidrs pamatojums.
- 26 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ir jānoskaidro, vai Apstrīdētajā lēmumā norādītais pamatojums šajā gadījumā atbilst EKL 253. pantā paredzētajām prasībām.
- 27 Apstrīdētajā lēmumā ir iekļauti deviņi apsvērumi un rezolutīvā daļa, ko veido divi panti un kuros ir nolemts noraidīt pieteikumu par atkāpi.
- 28 Lēmuma 1. apsvērumā ir precizēta tiesiskā situācija, kādā Nīderlandes Karaliste ir iesniegusi lūgumu piešķirt atkāpi, it īpaši atsaucoties uz AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 1. un 4. punktu.

- 29 Lēmuma 2. apsvērumā ir norādīts Nīderlandes Karalistes 2002. gada 20. februārī iesniegtā sākotnējā pieteikuma par atkāpi priekšmets.
- 30 Lēmuma 3. apsvērumā ir norādīts, ka 2002. gada 13. maijā Nīderlandes Karaliste šo pieteikumu atsauca.
- 31 Lēmuma 4. apsvērumā ir norādīts, ka "piecu dažādu ĀKK valstu cukura ražotāji 2002. gada maijā un jūnijā atteicās piegādāt konkrētajam ražotājam nepieciešamo cukuru, bet Gajānas ražotājs piekrita tam piegādāt attiecīgas kvalitātes produktus noteiktajā daudzumā, pieprasot tam samaksāt cenu, kas bija [450 Amerikas Savienoto Valstu (USD) dolāri par tonnu "FOB Džordžtauna" (*Georgetown*)], proti, daudz augstāka nekā Kolumbijas cukura cena (USD 275 par tonnu "franko pircēja noliktava")". Šo informāciju Nīderlandes Karaliste sniedza Komisijai 2002. gada 4. oktobrī.
- 32 Lēmuma 5. apsvērumā ir norādīts — Nīderlandes Karaliste apgalvo, ka darbaspēka izmaksas un papildu izmaksas Antiļās sasniedz EUR 1 095 570 par 3000 tonnām galaprodukta, kura vērtība ir EUR 3 241 200. Šie dati ir norādīti pieteikumam par atkāpi pievienotajā veidlapā.
- 33 Lēmuma 6. apsvērumā ir precizēts — iesniegtās informācijas pārbaudes rezultāti liecina, ka darījuma pievienotā vērtība ir augstāka par 45 % no rūpnīcas cenas, gan Kolumbijas, gan Gajānas cukura piegādes gadījumā. Gajānas cukura pievienoto vērtību apstiprina aprēķini, ko Komisija veikusi, pamatojoties uz Nīderlandes Karalistes iesniegtajiem datiem.

- 34 Lēmuma 7. apsvērumā ir norādīts, ka *Suproco* atbilstoši ikgadējai 28 000 tonnu kvotai, kas paredzēta 2002. gadam, saņēma importa licenci 6222 tonnu cukura importam. Nīderlandes Karaliste šo informāciju Komisijai nosūtīja 2002. gada 4. oktobra vēstulē.
- 35 No iepriekš minētā izriet — kaut arī Apstrīdētā lēmuma 1. apsvērumā ir minēti daži AZT lēmuma III pielikuma noteikumi un 2. apsvērumā — pieteikuma par atkāpi priekšmets, 3.–7. apsvērumā tikai atkārtoti ir norādīti faktiskie apstākļi, ko bija izklāstījusi Nīderlandes Karaliste (3.–5. un 7. apsvērumi) vai kas bija noteikti, pamatojoties uz tās sniegto informāciju (6. apsvērumi). Apstrīdētā lēmuma 9. apsvērumā ir norādīts, ka tajā paredzētie pasākumi atbilst Muitas kodeksa komitejas viedoklim.
- 36 Apstrīdētā lēmuma 8. apsvērumā ir izklāstīts juridiskais pamatojums tam, kāpēc Komisija noraidīja Nīderlandes Karalistes iesniegto pieteikumu par atkāpi.
- 37 Lēmuma 8. apsvērumā ir noteikts, ka, “ņemot vērā visus šos apstākļus, pieprasīto atkāpi nevar piešķirt atbilstoši III pielikuma 37. panta 1. punktam. Iesniegtā informācija liecina par to, ka noteikumus, kas ir piemērojami kumulatīvai izcelsmei, var rast risinājumu konkrētajai problēmai. Nav iesniegta tāda informācija, kas liecinātu par to, ka Gajānas cukura izmantošana būtu tik neizdevīga, ka liktu ražotājiem pārtraukt savu darbību. Turklāt, ņemot vērā, ka pievienotā vērtība, kas ir saistīta ar Kolumbijas cukura kā Gajānas cukura piegādi, ir par 45 % augstāka nekā galaprodukta rūpnīcas cena, 37. panta 7. punkts nav piemērojams”.

- 38 Šī apsvēruma otrais teikums attiecas uz AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 4. punkta īstenošanu, jo tajā ir norādīts, ka noteikumi jautājumā par kumulatīvu izcelsmi ļauj atrisināt konkrēto problēmu. Neraugoties uz to, šajā teikumā iekļautais kategoriskais un īsa apgalvojums nav pamatots ne ar vienu konkrētu argumentu.
- 39 Lēmuma 8. apsvēruma otrajā teikumā iekļautajam apgalvojumam nav sniegts pietiekams pamatojums tā paša apsvēruma trešajā teikumā.
- 40 Šajā trešajā teikumā izmantotais formulējums norāda uz to, ka Komisija, iespējams, ir veikusi aprēķinus par to, cik izdevīgi ir izmantot Gajānas cukuru. Šāds aprēķins bija vajadzīgs, lai novērtētu, vai noteikumi jautājumā par kumulatīvu izcelsmi ļāva atrisināt *Suproco* radušos problēmu. Neraugoties uz to, ne Komisijas aprēķinos izmantotā metode, ne arī šī aprēķina rezultāts Apstrīdētajā lēmumā netika norādīts. Arī no lietas materiāliem neizriet, ka šī metode vai šis rezultāts administratīvajā procesā bija darīts zināms Nīderlandes Karalistei un — vēl jo mazāk — *Suproco*. Pat ja pieņem, ka par konkrēto aprēķinu varētu uzzināt no dažādiem citos Apstrīdētā lēmuma apsvērumos iekļautiem elementiem, šis aprēķins vienalga būtu neskaidrs, ņemot vērā veicamo naudas konvertāciju. Tādējādi Apstrīdētā lēmuma 4. apsvērumā minētā Gajānas cukura cena ir izteikta Amerikas Savieno Valstu dolāros (USD), kaut gan Apstrīdētā lēmuma 5. apsvērumā minētie ekonomikas dati ir izteikti eiro. Ne Apstrīdētajā lēmumā, ne arī ar administratīvo procesu saistītajos lietas materiālos nav pieminēta Komisijas izmantotā maiņas likme.
- 41 Lēmuma 8. apsvēruma trešajā teikumā nav paskaidrots, kādu iemeslu dēļ uzņēmums, kura uzņēmējdarbība ir “neizdevīga” (vai, saskaņā ar Apstrīdētā lēmuma redakcijām citās valodās, “ekonomiski neizdevīga”), varētu izlemt, neraugoties ne uz ko, turpināt ražošanas procesu.

- 42 No šiem argumentiem izriet, ka nav iespējams pietiekami skaidri noteikt pamatojumu, ņemot vērā kuru Komisija ir secinājusi, ka noteikumi jautājumā par kumulatīvu izcelsmi ļauj atrisināt konkrēto problēmu un ka Gajānas cukura izmantošana nevarētu būt par iemeslu tam, lai ražotājs pārtrauktu savu darbību. Šajos apstākļos Apstrīdētā lēmuma pamatojums šajā sakarā neļauj Pirmās instances tiesai veikt kontroli.
- 43 Šis pamatojums neļauj arī Nīderlandes Karalistei un *Suproco* uzzināt to, kādu iemeslu dēļ pasākums tika veikts, un aizstāvēt savas tiesības Pirmās instances tiesā. Šajā jautājumā ir jānorāda — *Suproco* savā prasības pieteikumā izvirza pamatu, kas ir balstīts uz AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 3. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu un ko atbalsta Nīderlandes Karaliste savā iestāšanās rakstā. *Suproco* uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi šo noteikumu, jo ir atzinusi, ka darbības pārtraukšana ir bijis būtisks nosacījums atkāpes piešķiršanai. No Apstrīdētā lēmuma formulējuma ir grūti noskaidrot, vai Komisija piemēroja AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 3. punkta b) apakšpunktu, it īpaši ņemot vērā tā 8. apsvērumā iekļauto apgalvojumu, ka Gajānas cukura izmantošana nevarētu būt par iemeslu tam, lai ražotājs pārtrauktu savu darbību.
- 44 Turklāt ir jāatzīst, ka arī Apstrīdētā lēmuma 8. apsvēruma pēdējā teikumā iekļautais pamatojums, kas attiecas uz AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 7. punktu, neatbilda EKL 253. pantā izklāstītajām prasībām.
- 45 Tā kā šajā gadījumā nav vajadzības lemt par iespējamo AZT lēmuma III pielikuma 37. panta 7. punkta piemērojamību šim gadījumam, ir jānorāda, ka Komisijas

izmantotā Gajānas cukura pievienotās vērtības aprēķināšanas metode nav norādīta Apstrīdētajā lēmumā un ka Komisija šī aprēķina atšķirīgos rezultātus ir vienlaicīgi norādījusi savos procesuālajos dokumentos (iebildumu raksta 35. punkts), tiesas sēdē (atbildot uz Pirmās instances tiesas uzdoto jautājumu) un pēc tiesas sēdes (2004. gada 6. decembrī sniedzot rakstisku atbildi uz Pirmās instances tiesas uzdoto jautājumu).

- 46 Šajā sakarā no Komisijas paskaidrojumiem izriet — lai aprēķinātu, cik procentus no galaprodukta vērtības veido importēta cukura pievienotā vērtība (kas tiek uzskatīta par produkta rūpnīcas cenu, no kuras atskaitīts Kopienā, ĀKK valstīs vai AZT valstīs no trešām valstīm importēto vielu muitas nodoklis), bija jāpiemēro tā maiņas likme, kas bija spēkā 2002. gada 4. oktobrī, proti, USD 1 pret EUR 1,0111. Tomēr Komisija savā rakstveidā sniegtajā atbildē atzīst, ka importētā cukura muitas nodokļa lieluma aprēķināšanai tā ir piemērojusi citu maiņas likmi, proti, USD 1 pret EUR 1. Turklāt šī pēdējā minētā maiņas likme tika izmantota aprēķinos, kas tika veikti, pamatojoties uz summu (EUR 3 241 200), kura iegūta konvertācijas rezultātā, kas veikta, piemērojot trešo maiņas likmi (USD 1 pret EUR 1,1505, kas bija spēkā 2002. gada 20. februārī). Turklāt šī summa EUR 3 241 200 apmērā, attiecībā uz kuru Apstrīdētajā lēmumā, neiekļaujot tajā nekādus citus precizējumus, ir apstiprināts, ka tā ir galaproduktu vērtība, neatbilda produktu rūpnīcas cenai, bet gan rūpnīcas cenai, kurai pieskaitītas izmaksas par piegādi pircējiem.

- 47 No lietas materiāliem izriet — Komisija uzskatīja, ka USD 37,2 par tonnu kā importētā cukura transportēšanas izmaksas ir pamatota summa, ko var ņemt vērā, lai aprēķinātu Gajānas cukura pievienoto vērtību, uzskatot, ka USD 85 par tonnu, ko savā 2002. gada 4. oktobra vēstulē piedāvājusi Nīderlandes Karaliste, ir pārmērīgi augsta. Šī summa USD 37,2 apmērā par tonnu netika norādīta Apstrīdētajā lēmumā. Arī no lietas materiāliem, kas attiecas uz administratīvo procesu, neizriet, ka šī summa bija zināma Nīderlandes Karalistei un — vēl jo mazāk — *Suproco*.

48 Šajos apstākļos Apstrīdētā lēmuma 8. apsvēruma pēdējā teikumā izklāstītais pamatojums neļauj ne Nīderlandes Karalistei, ne *Suproco* aizstāvēt savas tiesības Pirmās instances tiesā un neļauj šai tiesai veikt tiesu kontroli.

49 Ņemot vērā visus šos argumentus, ir jāatzīst, ka Apstrīdētais lēmums neatbilst EKL 253. pantā paredzētajām prasībām un ka tādēļ tas ir jāatceļ, nepārbaudot *Suproco* prasības pamatojumam izvirzītos pamatus pēc būtības.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *Suproco* prasījumiem.

51 Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punktu, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA

(piektā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Komisijas 2003. gada 10. janvāra Lēmumu 2003/34/EK par atteikumu piešķirt atkāpi no Padomes Lēmuma 2001/822/EK attiecībā uz izcelsmes noteikumiem, kas piemērojami cukuram no Nīderlandes Antiļām;
- 2) Komisija sedz pati savus un atlīdzina *Suproco* radušos tiesāšanās izdevumus;
- 3) Padome, Spānijas Karaliste un Nīderlandes Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Vīlaras

Dehousse

Švāby

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 22. septembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

M. Vilaras